

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Encara donaran fruit a la vellesa

El papa Francesc ha escollit aquestes paraules del Salm 92 com a lema per a la II Jornada dels avis i la gent gran que celebrarem el proper dimarts 26 de juliol, festa de Sant Joaquim i Santa Anna, els pares de la Verge Maria segons la tradició cristiana.

L'any passat el Papa va voler instituir un dia d'agraïment i reconeixement per dedicar-lo a la gent gran. En el missatge d'aquest any, ell mateix parla com a persona gran per valorar especialment tots els fruits que es poden continuar aportant des d'una vellesa viscuda com una benedicció de Déu i no com una condemna inexorable que arriba amb el pas

del temps i per a la qual mai no s'està prou preparat.

El pontífex, després de queixar-se de la cultura del «descart» que també pot afectar la relació amb la gent gran, valora especialment els fruits que poden aportar en el context actual de la nostra situació social i eclesial, fa referència a la cultura de l'esforç i la superació de les dificultats al llarg de la vida, de la tendresa amb què s'ha de viure la relació amb els altres, o d'una vellesa activa també a través del conreu de la vida espiritual, la vida interior, la relació amb Déu i la vivència eclesial a través dels sacraments.

Les paraules de Francesc em fan pensar en les persones grans estan vivint la seva ancianitat des d'un compromís a l'Església i la societat, com són, en molts casos, els que tenen cura dels seus nets i els ajuden a viure la fe, transmetent les seves pràctiques de pietat, ajudant-los a resar, fent-los conscients de la presència del Senyor, tenint present Déu en la vida ordinària. És un motiu per agrair-los el seu compromís cristià a la família.

Però aquest compromís també el constato a la vida eclesial. Quan visito les parròquies ja sigui per confirmar, o celebrar alguna festa, veig com a moltes comunitats la gent gran és molt activa i ells són col·laboradors en els més diversos serveis a favor dels altres, en el culte, assegurant els actes de pietat, atenent les persones, ajudant com a voluntaris a Càritas, sempre disponibles per al que es pugui necessitar, o formant part de grups de reflexió i formació com ara Vida Creixent. La seva experiència acumulada al llarg dels anys i el fet de disposar de més temps són una ajuda important per sostenir i acompanyar un bon nombre d'activitats parroquials.

Aquests dies que alguns ja han començat les vacances i d'altres estan a punt de fer-ho, us convido a celebrar aquesta Jornada amb un profund agraïment a aquells que ens transmeten la vida, la fe i la seva saviesa profunda, a tenir present aquesta celebració a les parròquies i moviments, a través de la pregària i el reconeixement i també a saber tenir gestos de tendresa i proximitat amb aquelles persones en aquests dies de més tranquil·litat en què també poden agrair una atenció i una dedicació que els faci conscients que amb els anys, les seves vides van donant més fruits als ulls de Déu i dels altres.

ENTREVISTA

Eines per transformar el món

GLÒRIA DÍAZ LLEONART

Edebé ha presentat el seu nou projecte de Religió: «Lligams», un enfocament competencial adequat a la nova llei educativa, LOMLOE, seguint les pautes del currículum de la CEE. «L'objectiu és deixar entrar el món a l'aula, perquè des del que passa allà —el que s'aprèn, es comprèn, s'experimenta— els alumnes estiguin preparats per tornar a sortir al món i així transformar-lo i millorar-lo», afirma la Glòria Díaz, responsable del projecte.

En què consisteix el projecte «Lligams»?

Parteix de situacions d'aprenentatge que els alumnes viuen en el seu dia a dia o plantejaments vitals que es poden fer. Durant el desenvolupament de l'experiència es va donant resposta a la situació inicial a través de propostes competencials que tenen en compte la diversitat de l'alumnat. Cada situació acaba amb un repte o proposta que té dos objectius: l'impacte —com m'afecta a mi, tot el que he après— i la transferència —com puc aplicar aquests coneixements.

Com hem de presentar el Missatge per fer-lo atractiu als joves?

És essencial mostrar-los un Déu que és Amor, generós, gratuït, proper...; un Déu que sempre hi és i que hi serà incondicionalment, amb qui s'hi pot confiar i que et sosté. I un Jesús que compta amb ells per millorar el món, per donar sentit a la vida... Cal ajudar-los a què trobin que el missatge de Jesús els impacta directament en la seva vida i que, a més, els impulsa a ser millors persones i a millorar el món i el seu entorn.

Com vius la fe?

Des de fa molt temps, estic molt en contacte amb la pastoral juvenil. Això em permet compartir la fe i la pregària amb joves. Faig acompanyament a un grup de vida de professionals joves i dinamitzo el grup de músics de l'eucaristia dominical de la meva parròquia. Música, joves, celebració dels sacraments, acompanyament, pregària i comunitat diria que són els pilars de la meva fe.

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Repòs i testimoni

El mes de juliol s'acaba i s'apropen les vacances d'estiu per a una gran part de la població. Ja fa unes setmanes que els infants i adolescents les gaudeixen. Disminuït el ritme de treball per a molts, es procurarà refer forces i superar el cansament del curs. És bo de fer-ho. Tindrem temps per revisar la nostra vida espiritual i per tenir-ne una cura especial. També per cercar la presència amorosa de Déu en les nostres vides, la que ens mou a servir i estimar les persones i la casa comuna, la que ens salva. Jesús demana als seus seguidors que anunciïn la bona nova a tothom i, en especial, als més desfavorits, amb el seu fer i dir, sense oblidar que tota persona humana, té un racó de tendresa on hi ha Déu.

«Guardeu el repòs dels meus dies festius i reverencieu el meu santuari. Jo soc el Senyor» (Lv 26,2). Tant si ens quedem a la residència habitual, com si viatgem a prop o lluny, no oblidem que som testimonis del ressuscitat. Que siguem on siguem, la nostra vida pot ser testimoni en la vida ordinària, en les celebracions

amb els germans que ens acullen en les seves comunitats, per celebrar la fe a la taula de l'Eucaristia. Hem d'irradiar la joia d'homes i dones salvats, no hi ha dies de festa, ni vacances que siguin parèntesi. Sempre hem de testimoniar el seu amor, curar ferides, afavorir la pau. No anem amb discursos per convèncer, cerquem l'impacte de l'amor i del servei, de la joia i la pau, i de la descoberta del testimoni i la presència, de l'acompanyament generós que ens ajuda a trobar sentit a la vida. Irradiar per tot arreu el missatge d'aquest Déu que és amor i que passa i torna a passar per les nostres vides fins que ens obrim a acollir-lo, a fer-li espai en el nostre dia dia.

Disposem-nos a col·laborar-hi, sense oblidar que hem de valorar, també, els qui veuen augmentat el seu treball quan arriba l'època de vacances de molts, em refereixo als qui treballen als sectors relacionats amb el turisme i l'oci. Comprometre'ns, testimoniar, valorar. És l'encàrrec que ens fa Jesús per aquestes vacances, per aquest estiu.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La responsabilidad de los ancianos

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En un encuentro de la Fundación Joseph Ratzinger en Múnich, el pasado junio, el secretario personal del venerado Benedicto XVI, con manifiesto afecto y veracidad, glosaba su figura. Comentaba sobre su buena forma mental y lucidez a pesar de las escasas fuerzas físicas; resaltaba su vivacidad de espíritu y de visión, y su vivencia cotidiana de humildad, dulzura y serenidad. Incluso ponía de relieve su sentido del humor; explicaba, por ejemplo, como con gracia le había comentado que no se había imaginado que fuera tan largo el camino entre el monasterio *Mater Ecclesiae*, donde vive, y las puertas del paraíso.

El papa Francisco recuerda frecuentemente que los ancianos tienen «una gran responsabilidad hacia las nuevas generaciones». En el

proyecto vital que señala para los de más de edad, los distingue como «Maestros de la ternura»; necesitamos, dice, una verdadera revolución de la ternura!

Hoy celebramos la segunda Jornada Mundial de los Abuelos y de los Mayores, el Papa nos invita a rezar por ellos y nos ayuda a comprender mejor su gran papel en las familias, en la sociedad y en la Iglesia. Representan, dice, las raíces y la memoria de un pueblo.

Que María, Madre nuestra en todos los días de la vida, ayude a los mayores; que a nosotros nos permita no sólo acogerlos y cuidarlos, sino escucharlos y seguirlos en la fe, la reflexión y el afecto que manifiestan. Que su experiencia y sabiduría ayuden a los jóvenes a mirar el futuro con esperanza y responsabilidad.

Lectures de la missa diària i santoral

25. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.)

[Ac 4,33; 5,12,27-33; 12,1b-2 (o bé: Ac 11,19-21; 12,1-2,24) / Sl 66 / 2Co 4,7-15 / Mt 20,20-28]. Diada de Sant Jaume (anomenat el Major), apòstol (†44, per Pasqua), de Betsaida, germà de Joan (fills de Zebedeu), patró d'Espanya. Santa Valentina, vg. i mr.

26. □ Dimarts [Jr 14,17-22 / Sl 78 / Mt 13,36-43].

Sant Joaquim i santa Anna, pares de la Verge Maria (tradicció iniciada s. II).

27. ■ Dimecres [Jr 15,10.16-21 / Sl 58 / Mt 13,44-46].

Sant Cugat (Cucufate), mr. barceloní (s. IV), d'origen africà, venerat, entre altres indrets, a Sant Cugat del Vallès. Santes Juliana i Semproniana, vgs. i mrs. de Mataró, patrones d'aquesta ciutat; sant Pantaleó, metge mr.; sant Celestí I, papa (422-432); sant Aureli, mr.; santa Natàlia, mr.

28. ■ Dijous [Jr 18,1-6 / Sl 145 / Mt 13,47-53].

Santa Caterina Thomàs, vg. agustina, de Mallorca; sant Víctor I, papa africà i mr.; beat Urbà II, papa (francès, 1088-1089); sants Nazari i Cels, mrs.; sant Ursus, abat; sant Pere Poveda, prev. i mr., fundador de la Institució Teresiana.

29. □ Divendres [Jn 4,7-16 / Sl 33 / Jn 11,19-27 (o bé: Lc 10,38-42)].

Santa Marta, germana de Maria i de Llützer, amics de Jesús residents a Betània, patrona dels hostalers i taverners. Sant Adam, el primer humà; sant Fèlix III, papa (romà, 483-492).

30. ■ Dissabte [Jr 26,11-16.24 / Sl 68 / Mt 14,1-12].

Sant Pere Crisòleg (s. IV-V), bisbe de Ravenna i doctor de l'Església. Màrtirs de Sant Joan de Déu (Calafell i altres indrets, 1936). Sants Abdó o Abdon i Senén (popularment Nin i Non), màrtirs, patrons dels hortolans; sant Justí de Jacobis, bisbe.

31. ■ † Diumenge vinent, XVIII de durant l'any (lit. hores: 2a setm.)

[Coh 1,2; 2,21-23 / Sl 94 / Col 3,1-5.9-11 / Lc 12,13-21]. Sant Ignasi de Loiola (1491-1556), prev., basc, fund. Companyia de Jesús a Roma (SJ, jesuïtes, 1540).

DIUMENGE XVII DE DURANT L'ANY

Lectura del llibre del Gènesi (Gn 18,20-32)

En aquells dies, el Senyor digué: «Quin clam tan fort a Sodoma i a Gomorra! Que n'és de greu el seu pecat! Hi baixaré a veure si tota la ciutat es comporta com ho denota aquest clam que m'arriba. Si no és tota la ciutat, vull saber-ho». Els dos homes que acompanyaven el Senyor se n'anaren en direcció a Sodoma, però Abraham es quedà encara davant el Senyor.

Lavors Abraham s'acostà i digué: «¿De debò que fareu desaparèixer tant el just com el culpable? Supposem que a la ciutat hi hagués cinquanta justos. ¿Els faríeu desaparèixer? ¿No perdonareu la població per amor dels cinquanta justos que hi hauria? Mai de la vida no podreu fer una cosa així! ¿Fer morir el just amb el culpable? ¿Que el just i el culpable siguin tractats igual? Mai de la vida! Vós que judiqueu tot el món, ¿us podríeu desentendre de fer justícia? El Senyor respongué: «Si trobava a la ciutat de Sodoma cinquanta justos, per amor d'ells perdonaré tota la població». Abraham insistí: «Encara goso parlar al Senyor, jo que soc pols i cendra. Supposem que per arribar als cinquanta justos en faltes sin cinc. Per aquests cinc que falten, ¿destruiríeu tota la ciutat?». Ell contestà: «No la destruiria si hi trobava quaranta-cinc justos». Abraham li tornà a parlar: «Suposem que només n'hi hagués quaranta». Li respongué: «No ho faria per consideració a aquests quaranta». Abraham continuà: «Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo: Supposem que només n'hi hagués trenta». Ell respongué: «No ho faria per consideració a aquests trenta». Abraham insistí: «Encara goso parlar al meu Senyor. Supposem que només n'hi hagués vint». Ell contestà: «No la destruiria per consideració a aquests vint». Abraham insistí de nou: «Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo per darrera vegada: Supposem que només n'hi hagués deu». Ell respongué: «No la destruiria per consideració a aquests deu».

Salm responsorial (137)

R. Senyor, sempre que us invocava m'heu escoltat.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 2,12-14)

Germans, pel baptisme fóreu sepultats amb Crist, i amb ell també vau ressuscitar, perquè heu cregut en el poder de Déu que el va ressuscitar d'entre els morts. Vosaltres éreu morts per les vostres culpes i perquè vivíeu com encircuncis, però Déu us donà la vida juntament amb el Crist, després de perdonar-vos generosament totes les culpes i de cancel·lar el compte desfavorable on constava el nostre deute amb les prescripcions de la Llei; Déu retirà aquest document i el clavà a la creu.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç (Lc 11,1-13)

Un dia Jesús pregava en un indret. Quan hagué acabat, un dels deixebles li demanà: «Senyor, ensenyeu-nos una pregària com la que Joan ensenyà als seus deixebles». Jesús els digué: «Quan pregueu digueu: Pare, que sigui honorat el vostre nom, que vingui el vostre Regne, doneu-nos cada dia el nostre pa, i perdoneu-nos els pecats, que nosaltres mateixos també perdonem tots els qui ens han ofès, i no permeteu que caiguem en la temptació».

Després els deia: «Si algú té un amic, i aquest el va a trobar a mitjanit i li diu: Amic, deixa'm tres pans, que acaba d'arribar de viatge un amic meu i no tinc res per donar-li. ¿Qui de vosaltres li respondria de dins estant: No m'amoïnis; la porta ja és tancada i jo i els meus fills ja som al llit; no em puc aixecar a donar-te'ls? Us asseguro que, si no us aixecàveu per fer un favor a l'amic, la mateixa impertinència us obligaria a aixecar-vos per donar-li tots els pans que necessita. I jo us dic: demaneu, i Déu us donarà, cerqueu, i trobareu, truqueu, i Déu us obrirà, perquè tothom qui demana obté, tothom qui cerca troba, a tothom qui truca, li obren. Si un fill demana un peix al seu pare, ¿qui de vosaltres li donaria una serp en lloc del peix? O bé, si li demana un ou, ¿qui de vosaltres li donaria un escorpió? Penseu, doncs, que si vosaltres que sou dolents sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant als qui li hi demanen».

Lectura del libro del Gènesis (Gén 18,20-32)

En aquellos días, el Señor dijo: «El clamor contra Sodoma y Gomorra es fuerte y su pecado es grave: voy a bajar, a ver si realmente sus acciones responden a la queja llegada a mí; y si no, lo sabré». Los hombres se volvieron de allí y se dirigieron a Sodoma, mientras Abrahán seguía en pie ante el Señor.

Abrahán se acercó y le dijo: «¿Es que vas a destruir al inocente con el culpable? Si hay cincuenta inocentes en la ciudad, ¿los destruirás y no perdonarás el lugar por los cincuenta inocentes que hay en él? ¡Lejos de ti tal cosa!, matar al inocente con el culpable, de modo que la suerte del inocente sea como la del culpable; ¡lejos de ti! El juez de toda la tierra, ¿no hará justicia?». El Señor contestó: «Si encuentro en la ciudad de Sodoma cincuenta inocentes, perdonaré a toda la ciudad en atención a ellos».

Abrahán respondió: «¡Me he atrevido a hablar a mi Señor, yo que soy polvo y ceniza! Y si faltan cinco para el número de cincuenta inocentes, ¿destruirás, por cinco, toda la ciudad?». Respondió el Señor: «No la destruiré, si es que encuentro allí cuarenta y cinco».

Abrahán insistió: «¿Quizá no se encuentren más que cuarenta». Él dijo: «En atención a los cuarenta, no lo haré».

Abrahán siguió hablando: «Que no se enfade mi Señor si sigo hablando. ¿Y si se encuentran treinta?». Él contestó: «No lo haré, si encuentro allí treinta».

Insistió Abrahán: «Ya que me he atrevido a hablar a mi Señor, ¿y si se encuentran allí veinte?». Respondió el Señor: «En atención a los veinte, no la destruiré».

Abrahán continuó: «Que no se enfade mi Señor si hablo una vez más: ¿Y si se encuentran diez?». Contestó el Señor: «En atención a los diez, no la destruiré».

Salmo responsorial (137)

R. Cuando te invoqué, me escuchaste, Señor.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 2,12-14)

Hermanos:

Por el bautismo fuisteis sepultados con Cristo y habéis resucitado con él, por la fe en la fuerza de Dios que lo resucitó de los muertos.

Y a vosotros, que estabais muertos por vuestros pecados y la incircuncisión de vuestra carne, os vivificó con él. Canceló la nota de cargo que nos condenaba con sus cláusulas contrarias a nosotros; la quitó de en medio, clavándola en la cruz.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 11,1-13)

Una vez que estaba Jesús orando en cierto lugar, cuando terminó, uno de sus discípulos le dijo: «Señor, enséñanos a orar, como Juan enseñó a sus discípulos». Él les dijo: «Cuando oréis, decid: "Padre, santificado sea tu nombre, venga tu reino, danos cada día nuestro pan cotidiano, perdónanos nuestros pecados, porque también nosotros perdonamos a todo el que nos debe, y no nos dejes caer en tentación"».

Y les dijo: «Suponed que alguno de vosotros tiene un amigo, y viene durante la medianoche y le dice: "Amigo, préstame tres panes, pues uno de mis amigos ha venido de viaje y no tengo nada que ofrecerle"; y, desde dentro, aquel le responde: "No me molestes; la puerta ya está cerrada; mis niños y yo estamos acostados; no puedo levantarme para dártelos"; os digo que, si no se levanta y se los da por ser amigo suyo, al menos por su importunidad se levantará y le dará cuanto necesite».

Pues yo os digo a vosotros: Pedid y se os dará, buscad y hallaréis, llamad y se os abrirá; porque todo el que pide recibe, y el que busca halla, y al que llama se le abre. ¿Qué padre entre vosotros, si su hijo le pide un pez, le dará una serpiente en lugar del pez? ¿O si le pide un huevo, le dará un escorpión? Si vosotros, pues, que sois malos, sabéis dar cosas buenas a vuestros hijos, ¿cuánto más el Padre del cielo dará el Espíritu Santo a los que le piden?».

COMENTARI

La pregària de Jesús i la nostra

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

L'episodi evangèlic d'aquest diumenge vol complementar el dels dos diumenges anteriors: l'amor al proïsme (paràbola del bon samarità), l'acollida de la paraula de Jesús (Marta i Maria) i la pregària confiada a Déu (avui).

Tot comença amb la pregària de Jesús que suscita l'interès dels deixebles. Jesús els ensenya a pregar tal com ell ho fa amb la pregària del parènostre. La versió que ens presenta Lluç és més curta que la de Mateu, però el contingut és el mateix (cf. Mt 6). Constitueix un resum de les pregàries jueves d'aleshores.

L'element propi i original està contingut en la primera expressió: Pare! Amb aquest mot (molt probablement correspon a l'original arameu *abbà*), Jesús expressa i ensenya a expressar l'actitud d'intimitat i de dependència confiada que té l'infant envers els seus pares. Jesús, com a Fill de Déu que és, pregava amb una pregona actitud filial envers Déu, i així ensenya a pregar els seus. Aquesta és l'actitud pròpiament cristiana en la pregària i que ens distingeix d'altres grups religiosos.

Tot seguit, Jesús continua el seu ensenyament sobre la pregària amb dues paràboles: la de l'amic i la del pare.

Si a mitjanit, un amic ens importuna per una urgència, es farà tot el que calgui per atendre'l. Les cases populars d'aleshores, d'una sola habitació, servien de cuina, magatzem, menjador, cambra i estable, tot alhora. Atendre una trucada quan la família ja dormia comportava un bon enrenou. Atendre la sol·licitud urgent d'un amic, però, està per damunt de tot.

Igualment, si un fill demana al seu pare de menjar, el pare, per dolent que sigui, no li donarà res que li faci mal.

Déu és l'amic millor i el pare millor, que atén la nostra pregària per importuna que sigui. Això suscita en nosaltres la confiança necessària per adreçar-nos a Ell. «Demaneu, cerqueu, truqueu» ens invita Jesús; tal com va fer ell mateix, insistentment, en les seves nits de pregària. La nostra pregària se sustenta en la de Jesús: en les seves paraules i en les seves actituds més pregones d'intimitat, dependència i confiança en qui sabem que és Amic i és Pare.

Lluç ens ensenya que l'amor al proïsme, l'acollida de Jesús i de la seva paraula i la pregària confiada en el seu nom formen un tot indissoluble que caracteritza la vida cristiana dels seus deixebles, que caracteritza la nostra pròpia vida.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 24, a les 12 h. Missa i confirmacions a la Parròquia de la Mare de Déu de la Mercè de Badia del Vallès.

Dimarts 26 i dimecres 27. Visita al campament d'estiu d'adolescents *Be apostle* al Seminari de Tortosa.

Dijous 28, a les 10 h. Consell Diocesà de Càritas a la Seu de Càritas diocesana.

Divendres 29, a les 10 h. Benedicció d'un pis d'acollida de Càritas diocesana a Terrassa.

monitors, visità tota la colònia i presidí la Missa.

Celebració de la festa de la Mare de Déu del Carme. El dissabte 16 de juliol, festivitat de la Mare de Déu del Carme, el Sr. Bisbe va visitar el Monestir de Jesús Diví Obrer i Sant Josep Oriol de les carmelites descalces a Terrassa, i va celebrar la Missa a les 9 h. Seguidament departí amb els assistents i especialment amb la comunitat de monges.

Confirmacions a Gualba. El diumenge 17 de juliol, Mons. Cristau celebrà la Missa a les 11.30 h a la Parròquia de Sant Vicenç de Gualba i administrà el sacrament de la Confirmació a 3 persones de la comunitat.

Agenda

Campaments per a adolescents. Demà dilluns, 25 de juliol, comencen els campaments per a adolescents organitzats per la Delegació Episcopal de Pastoral de Joventut, que s'allargaran fins al dissabte 30 de juliol. Tindran lloc en el Seminari de Tortosa i participaran 130 adolescents amb els seus catequistes i l'equip de la delegació. Serà una trobada de convivència, formació i pregària.

Pelegrinatge diocesà de Joves. El dilluns 1 d'agost s'iniciarà el IX Pelegrinatge diocesà de Joves que s'unirà a

partir del dia 4 al Pelegrinatge Europeu de Joves a Santiago de Compostel·la. Participaran 330 joves de la diòcesi amb els seus catequistes i els mossens.

X Jornades Transmet

Del 21 al 23 d'octubre tindrà lloc la desena edició de les Jornades Transmet, un espai de formació adreçat a tots els cristians de la diòcesi. En aquesta ocasió el títol serà: «La Nova Evangelització transmetre avui esperança».

El divendres 21, al vespre, el bisbe Salvador presidirà l'Escola de Pregària per a Joves a la Catedral.

El dissabte 22, al matí, en el Centre Borja de Sant Cugat del Vallès la conferència serà pronunciada per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, arquebisbe de Sevilla, amb el títol «Jo faig noves totes les coses. El repte de la postpandèmia». També es presentaran les conclusions del treball diocesà amb motiu de la fase de preparació del Sínode de Bisbes i les accions del Pla Pastoral Diocesà per al curs 2022-2023.

El diumenge 23, a la tarda a Granollers, tindrà lloc l'espai més cultural amb un concert d'orgue i un memorial en record d'en Jaume Galobart Duran.

Notícies

Mons. Salvador Cristau visita les colònies. El dimarts 12 de juliol, el bisbe Salvador visità les colònies de la Parròquia del Sant Esperit de Terrassa, organitzades per l'Espai 0.5, a la casa de colònies de La Ruca, en el Moianès. Compartí el dinar amb els infants i monitors, es reuní amb l'equip de mo-

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

En la vejez seguirán dando fruto

El papa Francisco ha escogido estas palabras del Salmo 92 como lema para la II Jornada de los abuelos y las personas mayores que celebraremos, Dios mediante, el próximo martes 26 de julio, fiesta de San Joaquín y Santa Ana, los padres de la Virgen María según la tradición cristiana.

El año pasado el papa quiso instituir un día de agradecimiento y reconocimiento en la Iglesia a las personas mayores por su dedicación y entrega. En su mensaje de este año, él mismo habla como persona mayor para valorar especialmente todos los frutos que se pueden seguir aportando desde una vejez vivida como una bendición de Dios y no como una condena inexorable que llega con el paso del tiempo y para la cual nunca se está preparado suficientemente.

El pontífice, después de quejarse de la cultura del «descarte» que también puede afectar a la relación con las personas mayores, valora especialmente los frutos que pueden aportar en el contexto actual de nuestra situación social y eclesial. Hace referencia a la cultura del esfuerzo y la superación de dificultades a lo largo de la vida, de la ternura con la que se tiene que vivir la relación con los demás, o de una ancianidad activa también a través de cultivar la vida espiritual, la vida interior, la relación con Dios y la vivencia eclesial a través de los sacramentos.

Las palabras de Francisco me llevan a pensar en cuantas personas mayores están viviendo su ancianidad desde un compromiso en la Iglesia y la sociedad. Como son,

en muchos casos, los que cuidando a sus nietos les ayudan a vivir la fe, transmitiendo sus prácticas de piedad, ayudándoles a rezar, haciéndolos conscientes de la presencia del Señor teniendo a Dios presente en la vida ordinaria. Es un motivo para agradecerles su compromiso cristiano en la familia.

Pero ese compromiso también lo noto en la vida eclesial. Cuando visito las parroquias ya sea para confirmar, o celebrar alguna fiesta, constato como en muchas comunidades las personas mayores son muy activas y colaboradoras en los más diversos servicios a favor de los demás, en el culto, asegurando los actos de piedad, atendiendo las personas, ayudando como voluntarios en Cáritas, estando dispo-

nibles para lo que se pueda necesitar, o formando parte de grupos de reflexión y formación como por ejemplo «Vida Creixent». Su experiencia acumulada a lo largo de los años y el hecho de disponer de más tiempo son una ayuda importante para sostener y acompañar en buen número de actividades parroquiales.

En estos días que algunos ya han comenzado las vacaciones y otros están a punto de hacerlo, os invito a celebrar esta Jornada con un profundo agradecimiento a aquellos que nos han transmitido la vida, la fe y su sabiduría profunda. A tener presente esta celebración en las parroquias y movimientos, a través de la oración y el reconocimiento. Y también a saber tener gestos de ternura y cercanía con esas personas que, estos días de más tranquilidad, pueden también agradecer una atención y una dedicación que les haga conscientes que con los años, sus vidas van dando más frutos a los ojos de Dios y de las personas.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

